

dená na policajný komisariát cieľom zistenia pre urážky policajného obvodného inšpektora N., vzoprela sa mu a udrela ho nákupnou taškou tak, že mu spadla prilba.

K námietke obhajoby, že prázdnu látkovú tašku nelze označiť za zbraň v smysle § 6 zák. čl. XL:1914, uviedol vrchný súd, že le paho-stajné, aká taška bola, lebo za zbraň v smysle citovaného ustanovenia zákona považuje každý predmet, ktorý slúži ku z v ý š e n i u užitého násilia, teda trebárs aj prázdnu nákupnú tašku z látky, pretože úder touto taškou znamená p r e d l í ž e n i e možnosti dosahu ruky pachateľa na napadnutého, zvyšuje aj rozmach ruky a tým prudkosť dopadnutej rany, nehľadiac ani na to, že zásahom do očí napadnutého môže byť privedené aj zranenie. S týmto právnym názorom nelze v jeho všeobecnosti súhlasiť.

Dôvodom vyššej trestnosti činu spáchaného so zbraňou je jednak to, že tento spôsob činu svedčí o väčšej intenzite zločinnej vôle pachateľovej, jednak to, že vylučuje alebo značne zľahčuje obranu. Podľa stálej praxi nelze preto za zbraň pokladať len zbraň v užšom, technickom slova smysle, preca ale musí ísť o predmet, ktorý je vhodným prostriedkom k spôsobeniu ujmy na tele a k zvýšeniu útočnej schopnosti pachateľovej, tedy o predmet, ktorým možno stupňovať intenzitu (zväčšiť stupeň účinnosti) použitého násilia a tým nebezpečnosť činu. Správne ovšem je, že sa úderom taškou zväčšuje d o s a h zásahu, to však nelze stotožňovať so s t u p ň o m účinnosti a n e b e z p e č n o s t i útoku. Preto rozhodnutie, či v súdenom prípade možno čin obžalovanej kvalifikovať aj podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 ako spáchaný so zbraňou, závisí na zistení bližších podrobností predmetu, ktorého obžalovaná použila pri útoku na policajného obvodného inšpektora N.

Mýlil sa preto odvolací súd, keď nepovažoval za potrebné zistiť, o jakú — či prázdnu alebo plnú a z jakého materiálu — tašku šlo v súdenom prípade. Je teda zistenie tejto okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a pretože vrchný súd okolnosť tú nezistil, pokračoval najvyšší súd podľa § 35, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudok odvolacieho súdu a uložil mu, aby vo veci ďalej pokračoval.

Ponevác treba previesť nové odvolacie hlavné pojednávanie, staly sa bezpredmetnými výtky zmätočnej sťažnosti činené rozsudku odvolacieho súdu z formálneho dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 tr. p., rovnako ako výtky činené mu z materiálnych dôvodov zmätočnosti. Bola preto zmätočná sťažnosť obžalovanej poukázaná na rozhodnutie učené z moci úradnej.

Čís. 6033.

Skutkovú podstatu zločinu podľa § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914 naplňuje vyhrážka len vtedy, ak bola vinníkom použitá cieľom prekážania úradu alebo jeho členovi vo výkone ich povolania (alebo cieľom nútenia ich k nejakému opatreniu); nespadá však pod skutkovú podstatu tohoto trestného činu vyhrážka — trebárs by bola vo vzťahu k úrad-

nému výkonu povolania úradu alebo jeho člena — jestliže nesleduje uvedený účel. Podľa okolností prípadu môže ísť o prestupok nebezpečnej hrozby podľa § 41 tr. zák. prest.

(Rozh. zo dňa 5. novembra 1937, Zm IV 540/37.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu násillia proti členovi vrchnosti podľa § 2 zák. čl. XL:1914, následkom zmätočných sťažností oboch obžalovaných a vyniesol rozsudok, ktorým zmätočné sťažnosti čiastočne odmietol, čiastočne zamietol; z úradnej moci zrušil podľa § 33, odst. 1 por. nov. rozsudky oboch súdov nižšieho stupňa z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. por. čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaného A. ako zločinu podľa § 2, odst. 2 a § 3, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a kvalifikoval jeho trestný čin ako prestupok nebezpečnej hrozby podľa § 41 tr. zák. prest.

Z d ô v o d o v:

Dôvody zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) a 1 b) tr. por. — keďže však žiada o oslobodenie a neuvádza, ako by mal byť jeho čin podľa jeho názoru inak kvalifikovaný, len podľa § 385, č. 1 a) tr. por. — uplatňuje obžalovaný A. námietkou, že vykonal svoj čin až vtedy, keď starosta N. už svoj úradný úkon skončil, totiž keď už dub bol zo dvora otca sťažovateľovho odvedený a aj starosta opustil dvor. Neprekážal tedy sťažovateľ starostovi v právnom prevádzaní jeho povolania. Tejto námietke nelze odopreť oprávnenia.

Podľa zistenia súdov nižšieho stupňa obžalovaný A. kričal na starostu N., keď tento po zabavení dubu, ktorý sťažovateľ odcudzil v urbaniálnom lese, a po jeho vyvlečení zo dvora obžalovaných: »Vstup tu, či ti hlavu neroztrepem«. Nižšie súdy spatrovaly v tejto vyhrážke nebezpečnú hrozbu v smysle § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914, smerujúcu k tomu, aby členovi vrchnosti bolo prekážané v právnom prevádzaní jeho povolania, ktoré bolo po práve, preto, že v onej chvíli nebol úradný úkon obecného starostu ešte skončený, lebo zabavený dub mal byť dopravený na obecný úrad a tomu že chcel obžalovaný svojím činom zabrániť.

Tento právny záver nie je logický. Vyhrážka obžalovaného A. mala podľa svojho slovného znenia (starosta N. udával jej znenie: »Len vstup tu, hlavu ti roztrepem«) ten smysel, že obžalovaný A. rozbije starostovi N. hlavu, jestliže tento vstúpi do dvora obžalovaných. Keď však je zistené, že v tej dobe starosta N. zo dvora obžalovaného už vyšiel a chcel ísť na obecný úrad, tedy že sa nechcel vrátiť do dvora obžalovaného, nelze tvrdiť, že by bol chcel obžalovaný onou vyhrážkou prekážať v dokončení úradného úkonu obecného starostu N.; opovedal mu len ublíženie na tele v budúcnosti pre prípad, že by vstúpil do jeho dvora. Nelze preto súhlasiť s názorom súdov nižšieho stupňa, že by

išlo o vyhrážku kvalifikovanú podľa § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914, lebo skutkovú podstatu tohoto zločinu naplňuje iba vyhrážka použitá vinníkom za účelom prekážania úradu alebo jeho členovi vo výkone ich povolania; nespadá však pod skutkovú podstatu tohoto trestného činu vyhrážka — hoci by bola vo vzťahu k úradnému výkonu povolania úradu alebo jeho člena — pokiaľ nesleduje uvedený účel. Preto v súdenom prípade skutková podstata trestného činu podľa § 2, odst. 2 cit. zák. čl. nie je daná.

Nežze však súhlasiť s názorom zmätočnej sťažnosti, že by čin obžalovaného nebol vôbec činom trestným. Obžalovaný A. vyhrážal N. rozbitím hlavy, tedy keď nie vraždou, aspoň ťažkým poškodením tela, takže jeho čin, ktorý nebol spáchaný v úmysle vydieračstva, vykazuje náležitosti skutkovej podstaty prestupku nebezpečnej hrozby podľa § 41 tr. z. o prest.

Zmätočná sťažnosť tohoto obžalovaného, pokiaľ uplatňovala dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. por., bola preto ako bezzákladná podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá, zároveň však boli z úradnej moci rozsudky súdov nižšieho stupňa zrušené podľa § 33, odst. 1 por. nov. z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. por. čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaného A. a jeho trestný čin bol kvalifikovaný ako zmienený prestupok.

Čís. 6034.

I keď odvolací súd utvoril ve prospěch obžalovaného nový stav věci a kvalifikoval jeho trestný čin věcně mírněji, má sám rozhodnouti též o podmíněném odkladu výkonu trestu, jestliže je podmíněné odsouzení vinníkovo vyloučeno podle § 2 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1937, Zm IV 557/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. pro zločin násilného smilstva, zmateční stížnost obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

Proti rozsudku odvolacího soudu podal obžalovaný zmateční stížnost jednak proti výroku o trestu, jednak proti výroku o nepovolení podmíněného odsouzení. — — —

V druhém směru uplatňuje stěžovatel věcný důvod zmatečnosti podle § 385, č. 2 tr. ř., pokud vytýká věcnou nesprávnost rozhodnutí odvolacího soudu v otázce podmíněného odsouzení, zároveň však i formální důvod zmatečnosti podle § 384, č. 4 tr. ř., pokud namítá, že odvolací soud — změnil kvalifikaci trestného činu obžalovaného — nebyl oprávněn o oné otázce sám rozhodovati, ale byl povinen ponechati její řešení soudu první stolice.